

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 92.783 van 30 januari 2001
in de zaak A. 95.650/IX-2521.**

In zake : José BEERLANDT,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. VAN HEUVEN,
kantoor houdende te KORTRIJK,
President Kennedypark 19C

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Landbouw en Middenstand.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat José BEERLANDT
op 18 september 2000 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van het ministerieel
besluit van 23 juni 2000 waarbij hij als erkend dieren-
arts wordt geschorst voor een periode van een jaar vanaf
1 oktober 2000;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoek-
schrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de
vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste
auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 1 december 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 januari
2001;

Gehoord het verslag van staatsraad
A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
D. VAN HEUVEN, die verschijnt voor verzoeker, en van
advocaat A. LOUF die, loco advocaat H. DIEPENDAELE
verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste
auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak
kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 4 november 1999 neemt verzoeker in zijn
hoedanigheid van erkende dierenarts op het bedrijf van
Jozef DEVLIES in Wevelgem bloedstalen bij runderen voor
onderzoek op runderbrucellose door het Provinciaal
laboratorium voor dierenziektenbestrijding te Torhout.

Tegelijk worden de runderen onderworpen aan
een tuberculinatietest.

1.2. Op 22 november 1999 deelt het Provinciaal
Verbond voor Dierenziektebestrijding van West-Vlaanderen
aan de diergeneeskundige inspectie te Kortrijk mede dat
de door verzoeker genomen bloedstalen allemaal
hemolytisch zijn, zodat er geen onderzoek op runder-
brucellose mogelijk was.

1.3. Inspecteur-dierenarts DESMEDT geeft daarop
aan een andere dierenarts opdracht om nieuwe bloedstalen
te nemen. Een DNA-vergelijkingstest wijst uit dat zes

van de zeven stalen niet overeenstemmen met de door verzoeker genomen stalen.

1.4. Op 7 januari 2000 wordt verzoeker door inspecteur-dierenarts DESMEDT gehoord. Verzoeker verklaart dat hij de stalen voor onderzoek op runderbrucellose correct heeft genomen en de runderen heeft getuberculineerd, zonder evenwel de reactie bij zes op de weide lopende runderen af te lezen na 72 uur.

1.5. Op 17 januari 2000 stuurt inspecteur-dierenarts DESMEDT een tuchtdossier betreffende de ten laste gelegde feiten aan het bestuur van de dierengezondheid en de veterinaire dienst. Het verslag van de inspecteur-dierenarts besluit als volgt :

"Gezien de bovenvermelde vaststellingen is het duidelijk dat Dr. BEERLANDT de georganiseerde bestrijding van brucellose en tuberculose ernstig in het gedrang heeft gebracht. Daarom stel ik, bij bevestiging van het dossier, een ernstige sanctie voor waarbij een schorsing als erkend dierenarts voor een periode van 1 jaar mij een minimumstraf lijkt, te meer omdat betrokkene reeds geschorst werd voor 3 maanden ingaande op 15/11/1993 voor het onvolledig en/of door onbevoegden invullen van sanitaire en herkomstattesten".

1.6. Bij aangetekende brief van 8 maart 2000 wordt verzoeker door het Bestuur voor de dierengezondheid en de kwaliteit van de dierlijke produkten uitgenodigd om zich schriftelijk en desgewenst mondeling te verdedigen.

Verzoeker reageert niet op deze brief.

1.7. Bij besluit van 23 juni 2000 van de minister van Landbouw wordt verzoeker als erkende dierenarts geschorst voor een periode van één jaar ingaande op 1 oktober 2000.

Het besluit wordt bij aangetekende brief van 19 juli 2000 aan verzoeker ter kennis gebracht. Van dit

besluit wordt thans de schorsing van de tenuitvoerlegging gevorderd.

2. Overwegende dat verzoeker op 19 september 2000, dit is daags na de verzending van het annulatieberoep, een nieuw verzoekschrift naar de Raad van State heeft opgestuurd waarin hij zijn vordering tot schorsing aanvult; dat, aangezien artikel 17, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de verplichting instelt om een vordering tot schorsing uiterlijk samen met het annulatieberoep in te dienen, de aanvulling van 19 september 2000 onontvankelijk is en niet bij het onderzoek mag betrokken worden, ongeacht de redenen waarom zij slechts op dat ogenblik ingediend is;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat verzoeker in het eerste middel de schending aanvoert van zijn rechten van verdediging doordat de verwerende partij in de mededeling die zij hem op 8 maart 2000 heeft laten geworden geen melding heeft gemaakt van het feit dat hem een schorsing van één jaar boven het hoofd hing terwijl, had hij dat geweten, hij zeker gebruik zou hebben gemaakt van de geboden mogelijkheid om bijkomend, dit wil zeggen naast datgene wat hij reeds aan de inspecteur-dierenarts had gezegd, gehoord te worden, zodat hij niet nuttig voor zijn belangen is kunnen opkomen;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen verwijst naar artikel 9 van het koninklijk besluit van 3 mei 1999 houdende organiek reglement van de Veterinaire Diensten, hetwelk de minister toelaat aan erkende dierenartsen tuchtstraffen op te leggen, op voorstel van de Dienst en op basis van een verslag van de inspecteur-dierenarts dat ter kennis gebracht wordt van de betrokken erkende dierenarts, die kan vragen om door het bestuur te worden gehoord; dat zij betoogt dat verzoeker uit het feit dat hem werd medegedeeld dat hij de mogelijkheid had zich mondeling te verdedigen kon afleiden dat er minstens een schorsing werd overwogen; dat zij van oordeel is dat in de aan de dierenarts verstuurde uitnodiging moeilijk gewag kan worden gemaakt van een voorstel van het bestuur aan de minister aangezien dat voorstel pas wordt geformuleerd na het verhoor van de betrokkene;

3.3.1. Overwegende dat artikel 9, § 1, van het koninklijk besluit van 3 mei 1999 houdende organiek reglement van de Veterinaire Diensten bepaalt dat de erkende dierenartsen volgende disciplinaire straffen kunnen opgelegd krijgen : de terechtwijzing, de schorsing en de afzetting; dat artikel 9, § 2, de tuchtprocedure als volgt regelt :

"§ 2. De minister spreekt deze straffen uit op voorstel van de Dienst.

Ten dien einde doet de Dienst een voorstel op basis van een verslag van de bevoegde inspecteurs-dierenarts. Dit verslag wordt ter kennis gebracht van de betrokken erkende dierenarts.

De erkende dierenarts kan binnen acht dagen na de kennisgeving de Dienst bij aangetekend schrijven verzoeken om te worden gehoord. De erkende dierenarts moet binnen veertien dagen na het indienen van dit verzoek worden gehoord".

Overwegende dat onder "de Dienst", waarvan sprake in artikel 9, § 2, moet verstaan worden "de inspectie-generaal van de Veterinaire Diensten van het

Ministerie van Middenstand en Landbouw" die geleid wordt door een dierenarts van de Staat die de titel van adviseur-generaal draagt (artikel 1, 2° en artikel 4 van het koninklijk besluit van 3 mei 1999);

3.3.2. Overwegende dat de verwerende partij niet aantoonst dat zij, conform artikel 9, § 2, tweede lid, het inleidend verslag van 17 januari 2000 van inspecteur-dierenarts DESMEDT waarin deze, mede omdat verzoeker reeds eerder voor drie maanden werd geschorst, aan de Veterinaire Dienst van het ministerie van Landbouw "een ernstige sanctie" van één jaar schorsing -minimum- voorstelde, aan verzoeker heeft ter kennis gebracht;

Overwegende dat, blijkens de door verzoeker in het dossier neergelegde stukken, adviseur-generaal L. HALLET aan verzoeker op 8 maart 2000 heeft medegedeeld dat inspecteur DESMEDT een tuchtdossier had samengesteld, dat daaruit een aantal inbreuken op de reglementering naar voren zijn gekomen en dat hij aan het bestuur kon mededelen of hij een mondelinge verdediging wenste te voeren; dat hem daarbij evenwel geen kennis gegeven is van enig voorstel van tuchtsanctie, zelfs niet van het officieus voorstel dat de inspecteur-dierenarts in zijn inleidend verslag had gedaan;

3.3.3. Overwegende dat het niet naleven door de verwerende partij van de op haar rustende verplichting om het inleidend verslag aan de betrokkene ter kennis te brengen in dit geval tot gevolg heeft gehad dat verzoeker zelfs op het ogenblik dat hij uitgenodigd werd om zich te verweren, niet wist hoe ernstig het bestuur aan de tenlasteleggingen tilde; dat in die zin aan verzoeker niet kan verweten worden dat hij op de uitnodiging om zich -mondeling, want van een mogelijk schriftelijk

verweer of van het ter beschikking zijn van een tucht-dossier met dat doel is er in de brief van 8 maart 2000 helemaal geen sprake- te verweren niet ingegaan is; dat het onderscheid dat de verwerende partij, onder verwijzing naar de ernst van de tenlastelegging, maakt tussen een schriftelijk en een mondeling verhoor door geen enkel bewijsstuk wordt gerechtvaardigd; dat de vaststelling zich opdringt dat verzoeker, bij de ontvangst van de brief van 8 maart 2000, niet in de mogelijkheid is geweest om zich met kennis van zaken te beraden over de opportuniteit van enige tegenspraak en over de vraag of hij die verdediging schriftelijk of mondeling zou naar voren brengen; dat het middel ernstig is;

4.1. Overwegende dat verzoeker met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat hij ondergaat als gevolg van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, uiteenzet dat hij niet alleen de activiteiten verliest die rechtstreeks verband houden met zijn statuut als erkende dierenarts, maar dat hij ook wordt uitgesloten van activiteiten in het kader van het koninklijk besluit van 10 april 2000 houdende bepalingen betreffende de diergeneeskundige begeleiding, waardoor hij gedurende één jaar 70 % van zijn werk en inkomsten dreigt te verliezen, zodat hijzelf en zijn gezin onmogelijk kunnen overleven; dat hij ook betoogt dat hij door zijn schorsing prestigeverlies zal lijden en dat zijn goede naam en faam bij zijn cliënten ernstig in het gedrang zal worden gebracht, met alle repercussies van dien voor zijn verdere loopbaan;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij er in essentie op wijst dat verzoeker alleen geschorst wordt voor de uitoefening van taken als erkend dierenarts en dat hij als zelfstandig dierenarts gewoon verder kan blijven werken;

4.3. Overwegende dat de uiteenzetting van de verwerende partij het betoog van verzoeker, met de daarin uiteengezette concrete gegevens met betrekking tot de impact van de schorsing op zijn inkomen, niet ontkracht; dat daarenboven een schorsing voor de duur van één jaar verschijnt als een zware straf die onmiskenbaar de naam en faam van verzoeker bij zijn cliënten in opspraak zal brengen op een wijze die niet door een later komend vernietigingsarrest goedge maakt lijkt te kunnen worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 23 juni 2000 waarbij José BEERLANDT als erkend dierenarts wordt geschorst voor een periode van een jaar vanaf 1 oktober 2000.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig januari 2000 en een, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
		wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.